

De vulkanen

Na het door oververhitting en verlies van het door onder andere ons S2A bemanningen zo geliefde vliegkamp schip, volgden wij in de eerste jaren daarna het Smaldeel vanaf buitenlandse militaire vliegvelden in hunner nabijheid. Er waren er velen, maar ik beperk me in dit verhaal tot een van hen gelegen op Sicilië. Onze maatjes met hun grotere Neptunes deden dit vanaf de grote (Amerikaanse) basis Sigonella, maar wij zaten met onze Stoeffjes meestal op "Fontana Rossa" een wat kleinere militaire, tegenwoordig internationale basis van Catania.

De accommodatie en de andere mogelijkheden waren duidelijk minder dan die van hun grote Amerikaans broer. Het was even anders maar omdat wij bij de MLD goed waren en zijn in

improvisatie en samenwerking zowel in en buiten de dienst, hadden wij het ons toch goed mogelijk naar onze zin. Ik heb vele van deze dingen beschreven in mijn boeken en verhalen. Deze keer gaat het toch ergens anders over.

Ik las in het nieuws dat de vulkaan Stromboli onverwachts heftig aan het werk is gegaan. De basis Fontana Rossa van ons lag dus bij Catania een stad aan de voet van de Etna. Deze hebben wij van vrij dichtbij in vele verschillende staten van opwinding waargenomen, vooral in het donker prachtig om te zien. Tot zover de Etna.

We gingen airborne en volgden het licht glooiende landschap van Sicilië op zeer lage hoogte. Het wemelde van de schapen die wij wel of niet gewild de stuipen op het lijf joegen. Na een tijdje zochten wij de zee op.

Na een stukje op “weinig voetjes” kwamen we aan bij de Stromboli. Tot mijn verbazing was het alleen en kegel die uit zee stak. We draaiden er om heen en maakten op het laatst nog een hoge steile bocht zodat wij goed in de krater konden kijken. De volgende was de Vesuvius, waar wij het zelfde uithaalden. Allen hij stond op land. Het laatste pakten wij de Etna. Ook daar keken we in de krater voor de zekerheid meer van de zijkant. Dit van een heel groot aantal voetjes. Later bleek dat dit alles ten strengste verboden was. Maar ja, “je kunt niet alles weten”. Wel gaaf!

Tracker boven monumenten. Foto Hans Bax

Decenias later, een Orion boven de Etna.
Foto Robert van Zeist

Ook de collega's van de varende Marine bekeken de vulkaan., zij het in een heel ander vliegtuig.

Foto Steven Visser